

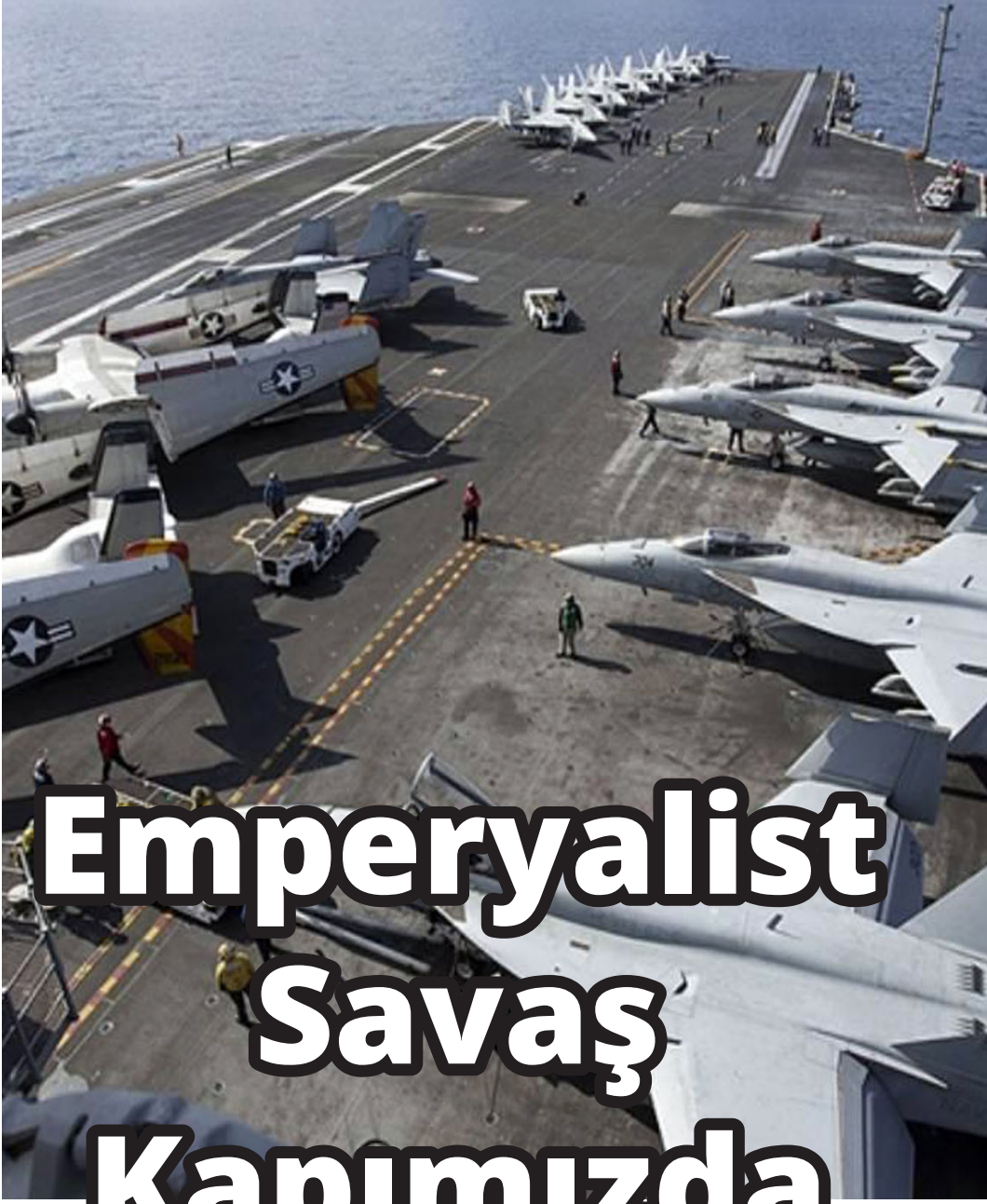
MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazeteSon
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

25 Şubat 2026 S.100

Emperyalist Savaş Kapımızda

2

Savaş tehlikesi hiç olmadığı kadar yakın. Bizim "zırdeli" ne düşünüyor olursa olsun, emperyalizmin bölgeye saplanmış hançeri olarak Siyonist varlık, tüm dünyayı ateşe atacak çatışmaları tetikleyebilecek potansiyele sahip. İran'ın yok edilmesi hedefi, ancak ABD'nin muazzam ateş gücü ile başarılabilir bir "mesele" onun için. Bu yüzden ABD emperyalizmini bu savaşa iteklemek, itekleyemezse sürüklemek için her yolu deniyor. Ve bu çabalar, muazzam askeri yığınak göz önüne alındığında, büyük bir risk yaratıyor.

Devamı 2. sayfada...

"Muhalefet" Ne İşe Yarar?

Hakan Tosun'u Öldürenler Korunuyor

Devrimci Disiplin

"Kalıcı Olan Yoksulluk Değil, Mücadelemizdir"

Rehinelerden Maduro'ya Özgürlük Çağrısı

Emperyalist Savaş Kapımızda

Manşet

Dünya hiç olmadığı kadar yakın ateş yağmuruna. Burnumuzun dibine yapılan yığınağa bakın. Sadece küçücük bir kıvılcım yeter tüm bölgeyi, belki dünyayı ateşe atmaya.

Neredeyse 1500 uçaklık bir ABD hava yığınağı, pek yakında tamamlanacak 3 uçak gemisi saldırı grubu, hava savunma sistemleri, nükleer silahlar... **Namlular İran'a dönmüş, "eller tetikte"** bekliyor.

ABD-Siyonist İsrail ikilisi saldıracak mı? Saldırırlarsa bölgesel bir çatışma tetiklenecek mi? İş tamamen zıvanadan çıkıp bir dünyayı kasıp kavuracak nükleer çatışmaya evrilecek mi? Sorular, art arda gelen sorular...

Mümkündür, "zırdeli stratejisi" gereği (madman strategy) hasmını baskı altına almak, istediğinin azamisini kabul ettirmek niyetindedir Trump. **Asıl amacı vurmak, saldırmak değil, "pazarlık yapmak"tır.** Ya da kimilerinin dediği gibi "üzerindeki baskıyı hafifletmek için" bir danışıklı dövüş, bir "sınırlı operasyon" amaçlıyordur, kim bilir... Veya işler sanılanın aksine ciddi bir savaşın girizgahıdır, bir imha savaşının yığınağıdır. Yakında belli olur, demek de mümkün değil. Çünkü düşünceleri ve niyetleri bilmenin imkanı yok. Olayların seyri, düşünce ve niyetlere rağmen gelişir çoğu zaman.

Bunca yığınağın olduğu yerde durum her zaman büyük çatışma riskini barındırır. Hatta Çehov'un sahnede asılı duran silahı gibi, hemen her zaman patlar çatışma. Çapı ve şiddeti değişir yalnızca. O da türlü çeşit dengelere bağlıdır.

Savaş tehlikesi hiç olmadığı kadar yakın. Bizim "zırdeli" ne düşünüyor olursa olsun, emperyalizmin bölgeye saplanmış hançeri olarak Siyonist varlık, tüm dünyayı ateşe atacak çatışmaları tetikleyebilecek potansiyele sahip. **İran'ın yok edilmesi hedefi,** ancak ABD'nin muazzam ateş gücü ile başarılabilir bir "mesele" onun için. Bu yüzden ABD emperyalizmini bu savaşa iteklemek, itekleyemezse sürüklemek için her yolu deniyor. Ve bu çabalar, muazzam askeri yığınak göz önüne alındığında, büyük bir risk yaratıyor.

ABD-Siyonist İsrail saldırganlığı ve kuşatması karşısında **İran teslim olacak mı?** Witkoff'un deyimiyle Trump, "İran neden hala teslim olmuyor, anlayabilmiş değil"! İşin aslı hasmına silahların gücü ile kendi iradesini dayatmak, Clausewitz'in söylemini ödünç alacak olursak, "savaşın gerçekleşmesi"dir. İlle silahların patlaması gerekmiyor. **Çünkü savaş, politikanın devamıdır** ve aslolan politik amacın elde edilmesidir. Bu yönüyle savaş, halihazırda sürmekte. Ama işin sıcak çatışmaya dönüşüp dönüşmeyeceği, dönüşürse yangının bölgeye yayılıp yayılmayacağı ayrı bir mesele. **İran'ın sert açıklamaları, olası bir saldırı durumunda tüm bölgenin savaş alanına döneceğini gösteriyor.** ABD üslerinin alelacele boşaltılmakta oluşu bu ihtimalin ne kadar yüksek olduğunu anlatmaya yeter.

ABD'nin başını çektiği emperyalist dünya ve eteğindeki emperyalizmin bölgedeki karakolu olarak Siyonist İsrail yenilmeden bu vampirler sürüsünün kanlı ayinleri son bulmayacak. Her hal ve şartta eleştirimizin sivri oku ABD emperyalizmi ve Siyonist varlığa, emperyalist kampa karşı olacak. Olası savaşta bu caniler sürüsünün savaşı kaybetmesini isteyecek, halkların mücadele birliğini savunacağız.

Kahrolsun emperyalizm, Siyonizm! Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

"Muhalefet" Ne İşe Yarar?

Editör

Burjuva parlamentolarda "muhalefet" in temel görevi, yönetimdeki partiyle birlikte, işçi sınıfını ve yoksul kitleleri düzen içinde tutmaktır.

"Muhalefet" adı verilen güçleri, parti ve örgütleri bir araya getirmek, hepsini "tek adam rejimi"ne karşı birleştirmek ve böylece oluşacak güçlü odakla "tek adam rejimi"ne son vermek, sosyalist, devrimci geçinen çoğu çevrenin güncel politikalarının temel eksenidir.

Bu "muhalefet" kavramı içine kimler giriyor ki? CHP'den tutalım da parlamento içinde yer alsın ya da almasın, en kıyıda köşedeki sosyal reformist parti ve örgütlere, oradan pek çok sol-devrimci harekete kadar oldukça geniş bir yelpazeyi içine alıyor bu kavram. Daha doğrusu, bu çerçevenin içine giren parti ve örgütler zaten kendilerini bu kavramın içinde görüyor ve öyle kabul ediyorlar: Hepsi "muhalif"!

Diğer burjuva partileri bir kenara bırakarak söyleyelim: Kendilerini "muhalefet" saflarında yani barikatın dinci faşist iktidar karşısındaki saflarda gören sol-sosyalist güçler, günlük propandada ve ajitasyon dilinde, ister istemez kendilerini CHP'nin yanı başında buluveriyorlar. Burada bütün sınıf farklılıkları kaçınılmaz biçimde silikleşiyor; hatta kayboluyor diyebiliriz. Bu güçlerin hepsi iç içe geçiyor ve birbirlerinin içinde eriyor.

Bütün bu güçlerin, parti ve örgütlerin ala-

met-i farikası, kendilerini de bir parçası saydıkları "muhalefet" kavramına sınıflar üstü bir anlam yüklemeleridir. Oysa, kapitalist toplumda burjuva sınıf, egemenliğini iki ayak üzerinden tutar: Yönetime getirdiği parti ya da partiler ile ona muhalefet eden parti ya da partiler. Başka bir ifadeyle, **burjuva muhalefet, burjuva egemenliğin bir ayağı, bir dayanağı; emekçi sınıfları düzen içinde tutmanın bir aracıdır.** Bu araç yani burjuva muhalefet, daima burjuva egemenliğin sigortası rolünü oynar ve kapitalist sömürüye, devletin baskı ve terörüne başkaldırı noktasına gelen emekçi sınıfları düzen içinde tutma görevini üstlenir.

CHP budur ve hep bu olmuştur!

Demek ki, "muhalefet" kavramı, sınıflar üstü ve her koşula, her döneme, mücadelenin her biçimine karşılık düşen bir kavram değilmiş. Bu kavram parlamenter mücadeleye ilişkin bir kavramdır.

Lenin, "muhalefet" kavramını tam da bugün bizdeki sosyal reformist parti ve örgütlerin kullandığı anlamda kullanan Kautsky'e şöyle seslenir:

"Ey bilgin tarihçi ve siyasetçi! Gene de 'muhalefet'in barışçıl ve salt parlamenter bir savaşım fikrini yani devrimci olmayan bir duruma karşılık düşen bir

fikri, devrim yokluğuna karşılık düşen bir fikri içerdiğini bilmeliydiniz."

"Muhalefet" kavramı budur. Devrimci olmayan bir duruma karşılık gelir ve "Barışçıl ve salt parlamenter bir savaş fikrini" içerir.

Aslında, bu gerçeği sosyal reformist parti ve örgütlerin, bilinç düzeyinde olmasa bile, sezgisel anlamda bildiklerini ve kabul ettiklerini görebiliyoruz. Mesela, emekçi sınıfların ve yoksul kitlelerin sömürü düzenine ve siyasal iktidara duydukları kin, ve öfke gibi yıkıcı/devrimci duygulardan yararlanmak için "Tek Yol Devrim" sloganını dilinden düşürmeyen Sol Parti ile "abi-kardeş" ilişkisi içindeki BirGün gazetesinin başyazarı kendini şöyle ele veriyor:

"Muhalefet cenahında raporu eksik bulan da oldu, fazla bulan da. 'Konuşalım' diyen de oldu, 'Bu iş bitti' diyen de. Bu fikir ayrılıklarının bugün için çok fazla önemi yok. Yeter ki ülkede demokrasi mücadelesini sekteye uğratacak bir adıma 'evet' denmesin. Daha net ifadeyle muhalefet güçleri; iktidar blokunu meşrulaştıracak, ona kuvvet verecek hiçbir tartışmanın içinde olmamalı; bu tür meselelerden uzak durmalı. Erdoğan'ı yeniden seçtirecek, rejimi kalıcılaştıracak anayasa dahil her tartışmadan uzak durulmalı."

BirGün Gazetesi ya da Sol Parti (ikisi bir ve aynı çizgi olarak kabul edilmeli) "muhalefet" torbasının içine dinci faşist iktidar içinde yer alanların dışında, parlamentodaki hemen tüm partileri dolduruyor, bu çok açık.

Sosyal reformist düşünce -ki bunun en rafine halini Sol Parti ve BirGün Gazetesinde görmek mümkün- "muhalefet" in "iktidar blokunu meşrulaştıracak" bir tartışmadan kaçınmasını isterken, gerçekte "muhalefet" in varlığının zaten siyasal iktidarı "meşrulaştırma"ya yettiğini, siyasal iktidarı meşrulaştırmak için ek bir şey gerekmediğini aklına bile getirmiyor. Dahası, "muhalefet" in varlığı siyasal iktidarı "meşrulaştırmak"la kalmıyor, burjuva sınıf egemenliğini de "meşrulaştırıyor" ve bu egemenliğin sigortası rolünü oynuyor.

Ama bütün bunlar, BirGün Gazetesinin Genel Yayın Yönetmeninin aklının ucundan bile geçmiyor, çünkü kendisini de "muhalefet" torbasının içine koyuyor. Haliyle, koşullar ne olursa olsun, parlamentoda bulunmayı temel bir görev, hatta bunun da ötesinde vazgeçilmez bir görev olarak görüyor. Lenin'in sözleriyle söyleyecek olursak, "barışçıl ve salt parlamenter" bir mücadele biçiminden ötesi ufkunda yok. "Tek Yol Devrim" sloganı ise, ancak emekçi sınıfları aldatmak söz konusu olduğunda aklına geliyor. Bunun dışında, akılları fikirleri, parlamento ve seçimlerde. Üstelik seçimleri, "halkın rızasını" alanın kazandığı bir şeymiş gibi gösterek. İşte örneği:

"Saray rejimi hem bugünü, hem yarını kurtarmak zorunda. AKP, milletin ne dediğini önemsemeyen devleti ele geçirme yöntemiyle iktidarda kalabileceğini düşündü. Ama en nihayetinde Türkiye, otoriter yanı iyice baskın olsa da, seçimlerin yapıldığı bir ülke. Seçimden ila nihaye kaçmak mümkün değil. Ve seçim kazanmak, öyle ya da böyle halkın rızasını almaktan geçiyor."

Oysa bu sosyal reformistler, sömürü düzeninin bu aklayıcıları ABD Başkanı Trump'a bile sorsalar RTE'nin seçim hilelerini çok iyi bildiğini, "Seçim hilesini ondan daha iyi bilen kimse" olmadığını duyacaklar. Türkiye'de seçimleri "halkın rızası" nı alanlar değil, seçim hilelerini çok iyi bilenler kazanıyor. Ve bu gerçek artık sadece Türkiye'ye özgü bir durum değil. ABD seçimlerinin hileli olduğunu Trump'ın kendisi söylüyor. Romanya seçimlerinin çalınması; Almanya'da Sahra Wagenknecht'in partisinin hile ve zorla parlamento dışında tutulması gibi sayısız örneği sıralamaya gerek yok. Lenin'in yukarıdaki satırları yazmasından neredeyse yüz on yıl sonra, emperyalist-kapitalist ülkelerde, parlamento ve seçimler; bunların bir parçası olarak "muhalefet" artık böyle belirleniyor ve bu genel bir eğilim halini almış durumda.

Ama biz tekrar "muhalefet" kavramına dönelim.

"Muhalefet" kavramı, salt parlamenter ve barışçıl mücadele fikrini;

başka bir ifadeyle, koyu gericilik yıllarına denk düşen mücadele biçim, yöntem ve araçlarını içerir. Burjuva parlamentolarda "muhalefet" in temel görevi, yönetimdeki partiyle birlikte, işçi sınıfını ve yoksul kitleleri düzen içinde tutmaktır.

Devrimci komünist partilere gelince... Onlar kendilerini iktidardaki burjuva parti ya da güce "muhalif" değil, parlamenter alanın tamamen dışında, bir iktidar odağı, iktidarın bir devrimle ele geçirilmesinin temel öznesi olarak kabul ederler ve bu gerçek amaca göre şekillenirler.

Böyle **bir komünist partinin temel görevi, özellikle devrimin olgunlaştığı dönemlerde** -ki Türkiye ve Kürdistan tam da böyle bir dönemden geçiyor- **devrimin zorunluluğunu ve kaçınılmazlığını kitlelere anlatmak; devrimin bu toplumsal güçlerini devrime hazırlamaktır.** İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerde düzene, kapitalist sömürüye, açlık ve sefaletle karşı biriken devrimci öfkeyi, devrimci ruhu besleyip geliştirmektir.

Özellikle devrimci dönemlerde "muhalefet" kavramıyla devrimin yıkıcı devrimci güçlerini parlamenter ahmaklıkla uyutmak, onları "muhalefet" e dair boş beklenti ve vaatlerle uyutmak, "muhalif" denen burjuva partiler hakkında yanıltmak birleşik devrime yapılabilecek en büyük ihanettir!

Hakan Tosun'u Öldürenler Korunuyor

Esenyurt'ta 10 Ekim 2025 akşamı sokak ortasında darp edilerek katledilen gazeteci Hakan Tosun'un ölümüne ilişkin Büyükçekmece Savcılığı'nca hazırlanan ve iddianame hazırlanması için Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen fezleke, kamuoyuna açıklandı.

23 Şubat günü İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen bir basın toplantısıyla Hakan Tosun'un kardeşi Öznur Tosun ve ailenin avukatlarından Av. Cemal Yücel fezlekeyi kamuoyuyla paylaşarak değerlendirme yaptı.

Toplantıda ilk olarak konuşan avukat Cemal Yücel, hazırlanan fezlekeye ilişkin, "Hazırlanan fezleke Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmiştir. Ancak bu fezleke, Türkiye hukuk tarihine yeni bir kara sayfa eklemiştir. Ne yazık ki hukuka, insan haklarına ve kişi güvenliği ilkesine uygun olmayan bir değerlendirme ile hazırlanmıştır" dedi.

Hakan Tosun'un bir çete tarafından defalarca tekmelenerek ve darp edilerek hayatını kaybettiğine değinen Yücel, "Buna rağmen savcılık makamı iddia makamı gibi değil, adeta sanık müdafii gibi hareket eden bir me-

tin kaleme almıştır" diyerek sanıkların korunduğuna işaret etti.

Savcının görevinin maddi gerçeği ortaya çıkarmak ve kamu adına suç isnadında bulunmak olduğunu belirten Yücel, fezleke olayın "kasten öldürme" suçu kapsamında değil, "yaralama kastıyla işlenmiş ve neticesi sebebiyle ağırlaştırılmış suç" olarak değerlendirildiğini aktardı.

Yücel, "Türk Ceza Kanunu'na göre kasten öldürmenin cezası müebbet. Eğer nitelikli haller varsa ağırlaştırılmış müebbet söz konusudur. Ancak savcılığın değerlendirmesi kabul edilirse, ceza 14 yıl alt sınırından başlayacaktır. Bu yalnızca teknik bir hukuki fark değildir; adaletin tecellisi açısından hayati bir farktır. Bu şekilde bir hüküm kurulursa tutuklu iki sanık, yaklaşık iki buçuk yıl içinde tahliye edilebilecektir. Bu, kamu vicdanını derinden yaralar" dedi.

Olayın kamera kayıtlarıyla sabit olduğuna dikkat çeken Yücel, saldırının anlık bir kavga değil, süreklilik gösteren yoğun bir şiddet eylemi olduğunu belirterek Adli Tıp raporunda Tosun'un ölümünün künt kafa travmasına bağlı kafatası ve yüz kemikleri kırıkları ile beyin kanaması sonucu

gerçekleştiğini yazıldığını söyledi. Bu tablo açıkça öldürme kastını göstermesine rağmen 'öldürme kastı yoktur' denilmesini kabul etmediklerini tekrar vurguladı.

Fezleke sanıklar lehine "haksız tahrik" hükümlerinin uygulanmasının talep edildiğini aktaran Yücel, kamera kayıtlarında Hakan Tosun'un herhangi bir saldırısı ya da provokatif davranışının olmadığını gördüğü ancak yine de sanıkların çevresinden kişilerin beyanlarına dayanılarak ceza indirimini talep edildiğini söyleyerek "Bu hukuka aykırı bir durumdur" dedi.

Olay yerinde bulunan motosikletli ve kasklı bir kişinin de sürecin parçası olduğunu, bu kişinin sosyal medya hesabından çete üyesi olduğunu açıkça belirttiğini söyleyen Yücel, bu kişinin failleri olay yerine getirdiğini ve sonrasında kaçmalarına yardım ettiğini hatırlatarak bu fezlekenin tamamen sanıklar lehine değerlendirme yaptığını söyledi.

Hakan Tosun'un kardeşi Öznur Tosun ise Hakan Tosun'un katledilmesinin ardından yaşanan olayların da sanıkların korunmasına yönelik şekilde devam ettiğini ifade ederek "Açıkçası fezlekenin bu şekilde hazırlanmış olmasına şaşırmadık, adalete güvenmiyordum ve beni şaşırtmadılar" dedi.

Soruşturma süresince Hakan Tosun'un kamuoyunun gözünde itibarsızlaştırılmaya çalışıldığını söyleyen Öznur Tosun, "Hakan'ın uyuşturucu kullandığına ya da çocuklara zarar verdiğine dair ortaya atılan iddialar tamamen asılsızdır. Otopsi raporu vücudunda herhangi bir uyuşturucu madde bulunmadığını açıkça ortaya koymuştur. Buna rağmen algı oluşturulmaya çalışılıyor. Buna izin vermeyeceğiz." diye konuştu.

Bir Günde Altı Kadın!

8 Mart Kadın Platformu'nun çağrısıyla 20 Şubat Cuma günü saat 19.30'da Kadıköy Süreyya Operası önünde bir araya gelen kadınlar, "1 Günde 6 Kadın Öldürüldü, Kadınlar İsyandayız" pankartı ile eylemdeydi.

Emekçi Kadınlar (EKA)'ın da "Öldüren Düzeni Yıkma İçin Örgütlen" dövizleriyle katıldığı eylemde okunan basın açıklamasında "Öfkeliyiz, kadınları öldüren, cezasızlık politikaları ile failleri ödüllendiren bu sisteme öfkeliyiz. Öldürülen her bir kadının adını hafızamızda taşıyoruz. Emine Bulut'u unutmuyoruz. Şebnem Şirin'i, Hande Kader'i, kanyla 'Beni Ragıp vurdu' yazan Nurtaç Canan'ı unutmuyoruz. Filiz'i, Aylin'i, Gönül'ü, İlknur'u, Kübra'yı, Zeynep'i unutmuyoruz. Koruyamadıkları değil, korumadıkları kadınların öfkesini

taşıyoruz yanımızda. Bizler, hayatlarımızı savunmak için buradayız. Bir kişi daha eksilmemek için buradayız. Birbirimizden vazgeçmemek için buradayız" denildi.

Yaşamlarını, özgürlüklerini kendileri savunmazsa kazanamayacaklarını söyleyen kadınlar 8 Mart Pazar günü, saat 13.00'te katledilen tüm kadınlar için Kadıköy Rıhtım'da olduklarını ilan ettiler.

Eylem sonrasında eylemdeki üç kadın Çiğdem Atay, Öykü Uluocak ve Barış Bilgen polisler tarafından fiziki takip edilip "Açıklamada devleti aşağıladıkları" gerekçesi ile gözaltına alındı. Gözaltına alınan kadınlar ifadeleri ardından gece saatlerinde serbest bırakıldılar.

Madenciler İş Bıraktı

İzmir'in Kınık ilçesinde faaliyet gösteren Polyak Madencilik'te çalışan maden işçileri, ödenmeyen maaşları ve kötü çalışma koşulları nedeniyle 21 Şubat'ta iş bırakarak eyleme geçti.

Daha önce Özyeğinler'e ait Fiba Holding bünyesinde bulunan Polyak Madencilik, Çinli Qitaihe Longcoal Mining şirketine satıldı. Bu devir sonrasında çok sayıda işçinin alacağı da gasp edildi. Bunun ardından Polyak Madencilik'te son 6 ay içinde "küçülme" gerekçesiyle 1700 madenci işten çıkarıldı. Çalışmaya devam eden 1243 işçi ise maaşlarını, promosyon haklarını ve TİS'ten doğan geriye dönük alacaklarını alamadı.

Haklarını isteyen işçilerle 6 Şubat günü görüşme yapan Polyak Eynez patronu şirket devri sonrası finansal sorunlar nedeniyle aksama olduğunu savunarak tüm ücretlerin ödeneceğini söyledi. Ödemelerin 9 Şubat Pazartesi başlayacağını, "paranın Çin'den Türkiye'ye transferinin zaman aldığını" söyleyen patrona

işçiler Ocak ayı ücretlerinin halen tam olarak yatırılmadığını hatırlattı. 9 Şubat Pazartesi günü paranın hala yatmaması üzerine gündüz vardiyası sonunda bazı işçiler yer altından çıkmak istemedi. İşletme müdürü yer altına inerek işçilerle görüştü, ücretlerin yarısı 17 Şubat'ta yatırıldı. İş yerinde örgütlü Öz Maden-İş Sendikası bir açıklama yaparak, "Mağduriyetin giderilmemesi durumunda İş Kanunu'ndan doğan yasal haklarımızı kullanmaktan imtina etmeyeceğiz. 20 Şubat 2026 Cuma gününe kadar eksik ödemeler yapılmaz ise 21 Şubat 2026 Cumartesi vardiyaya 1'de işten kaçınma hakkımızı kullanmaya başlayacağız" dedi.

İşçiler sorunlarını;

***Maaşların eksik veya gecikmeli ödenmesi,**

***Promosyon haklarının verilmemesi,**

***Toplu iş sözleşmesinden doğan alacakların ödenmemesi,**

***Kıdem ve ihbar tazminatlarının güvencesiz olması,**

***İşçi sağlığı ve iş güvenliği kurallarının ihlal edilmesi** olarak sıralarken, 21 Şubat günü 2. vardiyaya iş bıraktı. Ardından eylem gece ve gündüz vardiyalarına da yayıldı.

Bağımsız Maden-İş Sendikası da Fiba Grubu'nu, Qitaihe şirketini ve Polyak yönetimini sorumluluk almaya; işçilerin ücret ve alacaklarını eksiksiz ödemeye, tazminat haklarını güvence altına almaya ve iş yerinde İSİG kurallarına uygun çalışma koşullarını ivedilikle sağlamaya çağırıldı.

İnşaat İşçileri Hakları İçin Yine Eylemde

Balıkesir'de İlçazlar İnşaat'ın yüklenici firma olduğu Emlak Konut GYO TOKİ şantiyesinde ADR Enerji işçisi olarak çalışan inşaat işçileri, 7 aydır ücretlerinin ödenmemesi üzerine İlçazlar İnşaat'ın Eskişehir'de bulunan merkez ofisi önünde eyleme başladı.

İşçilerin eylemi üzerine yapılan görüşmede işçilere ücretlerini ödeme sözü verilmesine rağmen ödeme yapılmayınca işçiler tekrar İlçazlar İnşaat'ın merkez ofisi önünde eyleme geçti.

Yapı Yol İş Sendikası yaptığı açıklamada, üyesi 37 işçinin ücretlerinin 7 aydır gasp edildiğini, SGK primlerinin ise asgari ücret üzerinden yatırılarak hem geleceklerinin çalındığını, hem de vergi kaçırıldığını söyledi.

Yapı Yol İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol, tüm inşaat patronlarının yaptığı gibi İlçazlar İnşaat'ın ve taşeron ADR Enerji patronları-

nın aylardır emek veren inşaat işçilerinin haklarını gasp ettiğini belirtti.

İşçilerin ücretlerinin ödenmesinden SGK haklarına, çalışma ve barınma koşullarına kadar her konuda İlçazlar İnşaat kadar Emlak Konut GYO ve TOKİ'nin de sorumlu olduğunu vurgulayan Akyol, ne Emlak Konut GYO ne de TOKİ Genel Müdürlüğü'nün bu konuda herhangi bir sorumluluk üstlenmediğini, bu nedenle de işçilerin haklarının inşaat patronları tarafından gasp edildiğini söyledi. Akyol, başta Çalışma Bakanlığı ve SGK olmak üzere Balıkesir Belediyesi, Valilik ve bir çok kamu kurumunun bu durumu görmezden geldiğini belirterek kamu kurumlarını görevlerini yapmaya çağırdı.

Gözaltı Tehdidi

İşçilerin eyleminin 3. günü olan 19 Şubat'ta, İlçazlar İnşaat yetkilile-

ri işçileri önce gözaltına aldırarak tehdit etti. İşçi temsilcileri gözaltına alınması gereken haklarını arayan işçiler değil, onların haklarını gasp edenler ve denetim yapmayan ve görevini yerine getirmeyen kamu kurumlarının yöneticileri olduğunu belirterek eyleme devam etti.

İşçileri gözaltına aldırma tehdidiyle yıldırılmayan İlçazlar İnşaat patronları, 9-10 kişiyle birlikte işçileri alandan uzaklaştırmak için saldırıya geçti.

İşçiler "Biz buraya hakkımızı almak için geldik. Hakkımızı vermeden gitmeyeceğiz" dedi. İşçilerin pankartını almaya çalışınca işçilerin direnmesi üzerine iterek uzaklaştırmaya çalışan şirket yetkilileriyle arbede yaşayan işçiler, bu sırada haber takibi için gelen bir basın emekçisinin de darp edildiğini belirtti.

İşçileri gözaltına aldırma tehdidiyle, saldırıyla yıldırılmayan inşaat patronları polis zoruyla işçileri şirket önünden uzaklaştırmaya çalıştı. İşçiler "Hakları gasp edilen biziz, biz değil İlçazlar İnşaat yetkilileri suç işliyor" diyerek hakları ödenmeden alandan ayrılmayacaklarını söyleyerek eyleme devam etti.

Öğrencilerden Destek

İnşaat işçilerinin eylemine Devrimci Öğrenci Birliği ve Öğrenci Kolektifi'nden öğrenciler de katılarak destek verdi.

Devrimci Disiplin

Ulaş Bora

Burjuvazi, örgütlü mücadeleyi ve örgütlü mücadelenin temel direklerinden komünist disiplini, örgütsel disiplin anlayışını çeşitli araçlarla karalamaya, kitleler nezdindeki değerini anlamsızlaştırmaya çalışıyor.

Disiplin bir komünist partinin, devrimci örgütlenmenin temel ilkesidir. Disiplin üzerine durulmalı. Burjuvazi, örgütlü mücadeleyi ve örgütlü mücadelenin temel direklerinden komünist disiplini, örgütsel disiplin anlayışını çeşitli araçlarla karalamaya, kitleler nezdindeki değerini anlamsızlaştırmaya çalışıyor.

Bu, burjuva egemenliği açısından kritiktir. Zira burjuvazi kendisine karşı savaşan kitlelerin örgütlü ve disiplinli bir mücadeleyle iktidarını devireceğini, devrimin temelini bu örgütsel disipline dayandığını bilir. Halbuki burjuva egemenliğinin temelinde, burjuva karşı devrimci zorun eliyle oluşturulan kitlelerin uymak zorunda olduğu kurallar bütünü yer alır. Bu da aslında burjuvazinin toplum üzerinde ortaya koyduğu burjuva disiplin anlayışından, burjuva toplum örgütünden başka bir şey değildir. Bu nedenle **burjuvazinin "rıza üretme kapasitesi", karşı devrimci zor kullanılarak kitlelerde yarattığı alışkanlıklar ve korkular olmadan mümkün değildir.**

Burjuva disiplin anlayışı, burjuva toplumun temel direklerinden biridir. Bu burjuva disiplin anlayışı çok çeşitli biçimlerde halk kitlelerine yöneltilmektedir. İşyerlerinde işçilere, okullarda gençlere, sokakta kadınlara, toplumun tamamına bu disiplin anlayışına dayanarak kurallar konuluyor. Burjuvazinin koyduğu kurallara uymamanın, burjuva egemenliğinin ideolojik, politik araçlarını yok saymanın

çeşitli sonuçları vardır. En basit bir haksızlığa karşı çıkmak, düzenin ortaya koyduğu bir kurala uymamak, sorun olan herhangi bir konuda değişiklik talep etmek burjuva egemenliği tarafından toplum dışına çıkmakla, marjinal olmakla, terörizmle suçlanır.

Burjuvazinin çeşitli biçimlerde oluşturduğu disiplin araçlarını, burjuva toplumun kurallarını görmezden gelip ya da bunlara uymakta tereddüt etmeden uyararak devrimci mücadelenin, devrimci örgütün disiplin anlayışını tartışmaya açmak ikiyüzlülüktür, burjuva egemenliğine hizmetten başka bir anlama gelmez. Burjuvaziye karşı savaşımında proleterya örgütlü gücünü ve mücadelesini devrimci proleter disipliniyle yaratabilir. Dağınıklık, düzensizlik, plansızlık, denetimsizlik, kaos mücadeleyi geriletici bir rol oynar. Örgütlü mücadele ortada bir disiplin olmadan sonuca ulaşamamıştır.

Peki devrimci disiplin neden önemlidir? Son günlerde dolaylı biçimlerde tartışılıyor. Burjuvazi, etki altına aldığı kesimler eliyle ya da doğrudan karşı devrimciler üzerinden örgütlü mücadeleyi, devrimci disiplini itibarsızlaştırmaya çalışıyor. Devrimci proleter disiplinin bir dayatma, dıştan gelen bir zorlama, insan iradesine ve özgürlüğüne aykırı olduğu düşünceleri öne sürülüyor. Devrimci proleter disiplinin mücadeleye zarar verdiği, işe yaramadığı da dile gelen görüşler arasında.

Proleter devrimci disiplin anlayışına yönelen saldırılar planlı, örgütlü ve sistematiktir. Burjuva sınıf tüm çalışmalarını disiplinle, planlı ve ısrarlı şekilde yürütüyor. Devrimci değerlere ve örgütlü mücadeleye yönelen hiçbir saldırı, tesadüfi değildir. Tek elden yönlendirilen ve yönetilen karşı devrimci saldırılar, devrimci disiplini dağıtıcı bir rol oynamak istiyor. O halde burjuva sınıfa karşı devrimci savaş yürüten proleter komünist güçlerin devrimci disiplin anlayışıyla hareket etmesi, proletaryanın sınıf savaşımında başarılı olması, devrimin gelişimi ve zaferi için bir zorunluluktur. Sermaye egemenliğine karşı savaşan proleterya devrimci demirden disiplinini ve örgütünü koruması zafer için kaçınılmazdır.

Proleter disiplin, komünist partisinin işleyişinin en önemli ayağıdır. Planlı, örgütlü, sistematik çalışma yürütülebilmesi, alınan kararların yerine getirilmesi, disipline dayanır. Eğer örgütlü bir çalışmada herkes istediğini yaparsa, ortada bir örgüt kalmaz. Savaşçı komünist partisi, sıkı ve demirden bir irade yaratacaksa, proleter disiplini uygulamalıdır. Verilen görevler eksiksiz yerine getirilmeli, alınan kararlar eksiksiz uygulanmalıdır. Mücadelenin planlı, sistematik yürütülmesi bu disiplin anlayışıyla sağlanabilir.

Proleter disiplin, Leninist demokratik merkezîyetçilik ilkesinin temelidir. Devrim partisini zafere taşıyacak işleyiş, örgütlü ve disiplinli çalışmadır. Peki disiplin, tek tek

Leninistler, yaşamlarında böylesi bir disipline sahip olabilmelidirler. Hiçbir şey, onları her şeyin odağına devrimi koymaktan ve disiplinli bir şekilde yaşamaktan alıkoymamalıdır.

devrimcilerin görüşlerini yok mu sayar? Denetime kapalı mıdır? Bunun yolu nedir?

Proleter disiplin, kabul edilmiş disiplindir. Tıpkı bir makine gibi işleyen bir canlı bir organizmadır örgüt. Ve bu canlı organizmanın iyi işleyebilmesi için yapılacak işler, görevler doğru ve eksiksiz yerine getirilmelidir. Eğer yapılacak çalışmalar, verilen kararlar ve görevler yerine getirilmezse, işleyiş aksayacaktır. Canlı organizma olarak örgüt hastalık üretmeye, çürümeye başlayacaktır.

İnsanlığın kurtuluşu büyük bir hedef. Bu hedefi gerçekleştirmek için insanların bir araya gelmeleri, ortak bir mücadele yürütmeleri, iradelerini birleştirmeleri zorunludur.

Devrimci hedef ve amaçlarla bir araya gelen devrimciler, ortak bir işleyiş içinde devrimci disiplinle çalışmaları yürütürler. Karşı devrim cephesinin tek merkezden yönetilirken, devrim cephesi de kolektif bir disiplin inşa eder. Mücadeleyi bu biçimde yürütür. Bu vazgeçilemez, kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. Devrimci mücadelelere katılan işçiler, kadınlar, gençler mücadelenin gelişmesi için gönüllü olarak katıldıkları ve insanlığın geleceğini belirleyecek mücadelenin gelişimini sağlamak için ortak bir iradeyle birleşirler. Mücadelenin sıra neferleri, fark olmaksızın aldıkları küçük ya da büyük işleri yerine getirirken kolektif iradenin sağlıklı ve düzgün ilerleyebilmesi için bir harmoniye ihtiyaç duyarlar. Bu harmoni, disiplin anlayışıdır. Bu dıştan gelen bir irade değildir. Mücadelenin düzgün ve sağlıklı ilerleyebilmesi için oluşan kolektif iradenin yansımasıdır.

Devrimci çalışmalarda her şey eksiksiz, mükemmel bir uyumla yürümez. Sorunlar, hatalar, eksikler yaşama dairdir. Tüm bunların aşılabilmesi, kolektif iradenin yansıması olan harmoninin iyi işleyebilmesine bağlıdır. Alınan görevlerin yerine getirilmesi, verilen kararların uygulanması disiplin anlayışının doğru işleyebilmesiyle mümkün olur. Planlı ve sistemli çalışma,

mücadele alanlarındaki dağınıklık ve düzensizliğin engellenmesi disiplinle mümkün olur. Denetim mekanizmalarının işlemesi aynı biçimde disiplinle sağlanır. Devrimci proleter disiplinin sağlanamadığı ortamlar, karmaşa ve kaos alanlarıdır. Kitle gösterilerinde, ayaklanmalarda, devrimci savaş alanlarında, devrimci çalışmanın olduğu her ortamda devrimci disiplin anlayışının yaratılması en gerekli, en acil, en vazgeçilemez görevdir.

Kolektif disiplinin yaratılmasında denetim, en önemli araçlardandır. Kolektif iradenin, örgütlü çalışmanın iyi bir biçimde işleyebilmesinde tüm işlerin, kararların örgütlü biçimde denetlenmesi gerekir. Devrimci mücadelenin gelişmesi için devrimci mücadele araçlarının, örgütlerin ve devrimci komünistlerin hem denetim, hem de öz denetim görevini yerine getirmesi gerekir. Aksayan yanların, hataların ya da mücadelenin gelişimi için yapılacak önerilerin uygun ve doğru araç ve biçimlerle aktarılması gerekir. Eleştiri ve özeleştiri bu bağlamda devrimci disiplin anlayışının önemli bir ögesidir.

Kolektif disiplinin yanı sıra öz disiplin de devrimci çalışmanın önemli bir aracıdır. Öz disiplin devrimcilerin kendi iç disiplindir. Kolektif disiplini güçlendirecek ve aslında sağlayacak olan da iç disiplindir. Örneğin, alınan bir karar

yerine getirilmiyorsa, eğer sahipsiz ortada duruyor ama ona kimse sahip çıkmıyor da yoldaşlarını bu kararı hayata geçirmek için harekete geçirmiyorsa, bu kolektif disiplin eksikliğidir. Ama aynı zamanda öz disiplin eksikliğidir de. Verilen bir görevi yapmamak nasıl bir öz disiplin eksikliğiyse aynı zamanda görevin yerine getirilmesi takip edilmiyorsa kolektif disiplinin işlememesidir. Yani öz disiplin ve kolektif disiplin birbirini besleyen ve güçlendiren araçlardır.

Disiplin için söylenebilecek çok şey var. Örnekler genişletilebilir. Zamanı boşa harcamak, iş savsaklamak, birimin görevlerinin yerine getirilmemesi... bunlar olumsuz örnekler. Ama tam tersi örnekler de devrimci disiplin anlayışının örnekleri olarak sayılabilir. Bir işin yerine getirilmesi için durumdan vazife çıkarmak (inisiyatif almak), bir politik çalışmanın ya da hedefin yerine getirilmesi için kararlı olmak (komünist inatçılık), yaşamını ve enerjisini tamamen devrimci çalışmaya odaklamak, devrimi yaşamın merkezine koymak, planlı ve sistematik devrimci çalışmanın kararlı ve ısrarlı olmak vb...

Son sözü Vefa yoldaşa bırakalım: *"Komünist şairimiz Nazım Hikmet, 'Komünistler, bir çift sözüm var size / ister devlet başında olun ister zindanda / ister sıra neferi, ister parti katibi / Lenin girebilmeli, her zaman, her mekanda / işinize, evinize, bütün ömrünüze / kendi işi, öz evi, kendi ömrüymüş gibi...' derken, kastettiği işte bu disiplindir. Leninistler, yaşamlarında böylesi bir disipline sahip olabilmelidirler. Hiçbir şey, onları her şeyin odağına devrimi koymaktan ve disiplinli bir şekilde yaşamaktan alıkoymamalıdır."* ¹

¹ Zor Zamanların Devrimcisi, Vefa Serdar, sf. 274, "Disiplin, Disiplin, Disiplin" makalesi, 2019

“Kalıcı Olan Yoksulluk Değil, Mücadelemizdir”

Emekçi Kadınlar (EKA), 3. Emekçi Kadın Kurultayı'nı 21-22 Şubat'ta İstanbul'da düzenledi.

Emekçi Kadınlar (EKA), 3. Emekçi Kadın Kurultayı'nı 21-22 Şubat'ta İstanbul'da düzenledi. Bu yıl “Yoksulluk Ve Mücadele Yöntemleri” şiarıyla düzenlenen kurultayın ilk günü, Nurtepe'de bulunan Kağıthane Cemevi'nde Serbest Kürsü olarak gerçekleştirdi.

Kurultayın ilk günü, işçi ve öğrenci genç kadınların “Kapitalizmi Yıkacağız, Genç Kadınlar Geliyor” pankartı açarak salona girmesiyle başladı.

İşçi bir kadın olan Çiğdem Altepe'nin yaptığı açılış konuşmasının ardından özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşen tüm kadınlar için saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından divanda görevli kadınlar çağrılarak akış hakkında bilgilendirme yapıldı.

İlk sözü EKA Genel Sözcüsü Delal Erol aldı. Delal konuşmasında emek ile sermaye arasındaki savaşın arttığından ve emperyalist sistemin saldırılarının hiç olmadığı kadar kadınlara yöneldiğinden bahsetti. NATO ile mücadele etmenin kadın mücadelesinde de önemli bir yerde olduğunu vurgulayarak, bu yıl Ankara'da yapılacak olan NATO zirvesini hatırlattı.

Kadınların durumunu, yoksulluğu anlamak için anket çalışmaları yaptıklarını anlatan Erol, bu çalışmalardan örnekler verdi. Kadınlara yöneltilen “en çok zorlandıkları şey ne” sorusuna aldıkları cevapların çarpıcı olduğunu vurgulayan Delal, yoksulluk, geçim sıkıntısı, ödenemeyen kiralar gibi cevapların ortak olduğunu söyledi.

“Kadınlar bir şeyler değişsin istiyorlar. Bu düzen değişsin istiyorlar. Ekonomik şartlar iyileştirilsin, asgari ücret arttırılsın, market fiyatları düşsün gibi doğrudan yaşamsal talepleri var. İktidarın değişmesinin yetmeyeceğini, sistemin değişmesi gerektiğini söylüyorlar. Adaletsizliğin bitmesi ve eşit bir yaşam istiyorlar. Eğitim, sağlık ve sosyal haklarının güvence altına alınmasını istiyorlar.”

“Kadınlar bir şeyler değişsin istiyorlar. Bu düzen değişsin istiyorlar. Ekonomik şartlar iyileştirilsin, asgari ücret arttırılsın, market fiyatları düşsün gibi doğrudan yaşamsal talepleri var. İktidarın değişmesinin yetmeyeceğini, sistemin değişmesi gerektiğini söylüyorlar. Adaletsizliğin bitmesi ve eşit bir yaşam istiyorlar. Eğitim, sağlık ve sosyal haklarının güvence altına alınmasını istiyorlar.”

Sözü alanlardan biri, EKA'nın eylemlerine destek verdiği Özel Okmeydanı Hastanesi sağlık emekçilerinden Kader Güneşdoğdu 50 gün boyunca eylemde olduklarını söyledi. Kader önce özlük hakları için yola çıktıklarını ama sonra bunun sadece onların sorunu olmadığını gördüklerini, hasta haklarına, toplum sağlığına da zarar verildiğini fark ettiklerini söyleyerek 50 gün boyunca sürdürdükleri mücadeleden bahsetti. Şimdi iş aradıklarında eylem yapmış olmalarının önlerine engel olarak çıktığını söyleyerek "Mücadele öğreticidir. Bedel ödedik, ama boyun eğmedik" dedi. Kader ayrıca, işçilerden Sema'nın da mesajını okudu.

Emekliler Dayanışma Sendikası Yönetim Kurulu'ndan Mahinur Şahbaz, "Emeklilerin halkın yoksunluğundan bahsederken, kapitalizmden küreselleşmeden bahsetmezseniz yalan söylüyorsunuz demektir" diyerek, sendika olarak, emeklilerin ekonomik ve sosyal haklarını elde edebilmek için Toplu İş Sözleşmesi yapmaları gerektiğini söyledi. Son yıllarda dul ve yetim aylıklarının açlık sınırının çok altında kalmasına değinerek, böylelikle en fazla kadınların darbe yediğini vurguladı. "Ülkemizde kadın olmak çok zor, her şey için mücadele etmek zorundasınız. Emekliler eskiden de yoksuldu ama dile getirmeye utanıyordu. Artık utanmıyorlar, çünkü açlar." diyerek bugün TBMM Araştırma Raporlarında '65 yaşına

gelenlere vasi atama'nın olduğunu hatırlattı ve bu sayede emekliliğin de çalışma gibi esnek ve kuralsız hale getirildiğinden bahsetti.

Mimar olan Sena Şat söz alarak barınma sorununa değindi. Üç büyük ilde (Ankara-İstanbul-İzmir) boş konut sayısı ve evsiz-sokakta yaşayan insan sayılarını grafiklerle karşılaştırarak, özel olarak İstanbul'da her 1 evsise 60 boş evin düştüğünü vurguladı. Ardından dünya haritası üzerinden "ev sahipliği" istatistiklerini verdi, eski sosyalist ülkeler ve bugünün sosyalist-halkçı ülkelerinde ev sahipliği oranının en yüksek oranda olduğuna dikkat çekti.

Sözler devam ederken divandan Avrupa'da faaliyet yürüten Emekçi Kadınlar'ın kurultaya gönderdiği mesaj okundu.

Ardından Bakırköy Kartaltepe muhtarı Yaprak Didem Karyürek Armutlu "Bakırköylü kadınların selamını getirdim size" diyerek söz aldı. "Kadın muhtar" olduğunda kadınların her türlü sorun için kendilerine gelebildiğini anlatarak "Bakırköy gibi sosyoekonomik durumu yüksek bir semtte bile yoksulluk çok yaygınsa, diğer semtlerin durumu çok daha kötü olmalı" dedi. Sosyal yardımlarla, iş bulma vb. yollarla kadınlara yardım etmeye çalıştıklarını anlattı. Çözüm yollarından biri olarak yeni hayata geçirdikleri Halk Ekmek bayilerinde günde yaklaşık 1000 "askıda ekmek" verildiğini, bunun yaklaşık %90'ını kadınların aldığını belirtti. Binaların en alt katlarında yalnız kadınların çocuklarıyla hayatta kalma mücadelesi verdiklerini anlattı. Belediyenin pazar desteği olduğunu, buna başvuran çok sayıda kişi olduğunu söyleyerek, sosyal yardım maaşlarının 3.500-6000 arası değişen rakamlarda olduğunu ve bunun hiçbir şekilde geçinmeye yardımcı olmadığını söyledi.

Adana'dan kurultaya katılan Aysel Şat da söz alarak "mutfaktaki yangın"a değindi, ev kadınlarının durumu üzerine konuştu. Ardından TSS-İş sendikası kadın işçilerin yolladığı bir video mesaj izlendi.

Bir aradan sonra başlayan ikinci oturumda ilk olarak İSİG Meclisi adına Serpil Ünal söz aldı. Serpil kadınların yaşadığı yoksulluğun sadece bir gelir düşüklüğünden ibaret olmadığını, kadınlar açısından yoksulluğun emeğinin değersizleştirilmesi, her geçen gün daha güvencesiz koşullarda çalışması, ücretini alamaması, mobbinge, tacize, hatta tecavüze maruz kalmak anlamına geldiğini belirtti. "Kadınlar açısından yoksulluk sadece gelirin düşük olması değil, yaşamının her anında iliklerine kadar hissettiği bir şiddet biçimi aynı zamanda." diyerek kadınların yoksulluğunun emperyalist kapitalist sistemin bir sonucu ve politik bir durum olduğunu vurguladı.

"Kadınlar açısından yoksulluk sadece gelirin düşük olması değil, yaşamının her anında iliklerine kadar hissettiği bir şiddet biçimi aynı zamanda."

"Çalışan kadınlar neden yoksul kalıyor?" diye soran Serpil ve 2013'ten bugüne hayatını kaybeden kadın işçilerin istatistiklerini verdi. Ayrıca kadın işçilerin en önde olduğu grevlerin genellikle kazanımla sonuçlandığını vurgulayarak örgütlü mücadele etmenin tek çözüm olduğunu söyledi.

Emekçi Kadınlar'dan Fatma Yıldırım da yoksulluğun ev içi şiddete nasıl yansıdığına değindi. *"Yoksulluğu en fazla yaşadığımız süreçteyiz"* diyerek yoksulluğun ev içinde şiddeti nasıl doğurduğuna dair örnekler vererek artık onların da hayatta kalma mücadelesi olduğunu vurguladı.

Geçtiğimiz sonbaharda Venezuela'ya giden Özlem Oral, yoksulluğu çözüme yolunda ilerleyen Venezuela ve komünlerinden örnekler verdi. Komünlerin kuruluşu, işleyişi ve kadınların kadınlar için kurduğu komünlere örnekler verdi. *"Bu oluşturulan sistemlerle Venezuela'da kadının toplumsal statüsü, geri dönülemez şekilde yükseldi. Kadınlar artık mahallelerinin, siyasetin ve ekonominin doğal liderleri."* diyerek Chavez'in *"Bir mücadelenin, devrimin tamamlanması için kadınlara ihtiyacımız var. Devrimci kadınlar olmadan, onların gücü olmadan bir devrimi tamamlamak mümkün değildir."* sözünü hatırlattı.

Dünya Antiemperyalist Kadın Platformu'nun Venezuela'da kurulduğunu, EKA'nın da bunun kurucu üyelerinden biri olduğunu hatırlatarak, Platform üyesi kadın ve erkek yoldaşların bu yıl Temmuz ayında Ankara'da yapılacak NATO zirvesi protesto eylemlerine de geleceklerini söyleyerek, herkesi orada olmaya çağırırdı.

Daha sonra Antakya'dan kurultaya katılan Selen Reyhan söz aldı. Depremden bu yana 3 yıl geçmesine rağmen Antakya'da depremin etkilerinin geçmediğini söyleyerek depremden önce de sorunların olduğunu ama hala bu sorunların yükünü en çok kadınların omuzladığını söyledi.

Genç Kadınlar komitesi adına Özge söz alarak emek sömürsünün bir diğer bölümünün MESEM'ler olduğunu hatırlattı. Çocuk emeğinin korkunç bir şekilde sömürülmesinin de kadınların acil gündemlerinden birinin olması gerektiğini vurgulayarak tüm kadınları yaklaşan 8 Mart'ta sokaklarda bir arada olmaya ve mücadeleye çağırırdı.

Konuşmalar ardından TSS-İş'ten Yasemin Albayrak gönderdiği video mesaj izlendi. Yasemin sözlerini *"Ya yeni bir yol bulacağız ya yeni bir yol açacağız"* diyerek bitirdi.

Özel sektörde öğretmen olan Elif Demiröz de söz alarak adil ve eşit ücret taleplerinden bahsetti. Özel sektörde çalışan öğretmenlerin hamile olduğu zaman veya evlenip, doğum yaptığı zaman sözleşmelerinin bitirildiğini, çalıştıkları okullarda kreş açılmadığını söyledi.

Leyla da trans kadınların örgütlenme konusuna neden mesafeli yaklaştığını tartışmak gerektiğini söyledi. Trans haklarının da sınıf hakları olarak görülmesi gerektiğini ve trans sorununun da bir sistem sorunu olduğunu vurguladı.

Genç kadınlardan Defne, İzmir'de KYK yurdunda kalan bir öğrenci olduğunu söyledi ve kadınların hayata güvensiz, baskılar altında başladığını vurguladı. Defne, Zeren Ertaş ile Sibel Ünlü örneklerinden bahsederek barınma krizini, yurt sorunlarını anlatıp eğitimin bir lütf olmadığını söyledi.

SKH'nden gelen selamlama mesajı okunduktan sonra bir ara daha verildi ve aranın ardından son oturum, EKA'yı ve kadın mücadelesini anlatan videoların izlenmesi ile başladı.

Ardından söz alan hemşire Çiğdem Yıldırım, göçmen hasta bakım işçilerinin sorunlarına değindi. Ev içi bakım ve hizmet alanında çalışan 200-400 bin arası kadın işçi olduğunu, çoğunun Özbek ve Türkmen olduğunu söyledi; bunların hem kadın, hem göçmen, hem kaçak, hem de yoksul olmalarından kaynaklı yaşadıkları sorunlarına değinerek, Nadire Kadirova örneğini verdi ve sözlerini *"Başkalarını hayatta tutuyoruz, ama kendi hayatlarımız pamuk ipliğine bağlı"* diyerek bitirdi.

Daha sonra yine TSS-İş'te örgütlü sağlık emekçisi Tuba Kirik söz alarak "aile planlamasına" ulaşımın güçlüklerini anlattı. Bir yandan kadınların merdiven altı kürtaja ve sağlıksız düşüklere itildiği, bir yandan da devletin doğum sayısını artırmak için kadınlara "normal doğum" dayattığı vurgulandı.

Liseli bir kadın öğrenci olan Kübra ise liseli kadınların yoksulluğundan bahsetti. Kadınların daha liseden yoksullukla tanıştığını, kantin pahalılığı ve okul masrafları karşısında çoğu zaman çaresiz hissettiğine değindi. "Kadınlar yoksullukta ilk gözden çıkarılanlar oluyor. Evlendiriliyor, okulu bırakıyor ya da MESEM'e gitmek zorunda kalıyorlar" diyerek, fırsat eşitsizliğine vurgu yaptı. "Bu düzenin böyle gitmeyeceğini herkes anladı" diyerek sözünü bitirdi.

Avukat Seher Dursun yoksulluğu artan suç bağlamında değerlendirdi. Ekonomik bağımsızlığını elde edemeyen kadınların şiddeti evlerde yaşadığına, yoksul ya da geliri olmayan kadınların hırsızlık, fuhuş ya da sistemli bir kötülüğün içine düştüğüne değinerek "yoksulluğun neden devam ettirilmek istendiği"ni sordu.

Genç kadınlardan Selen ise dünya kadınlarının yoksullukla mücadelesinin enternasyonal

mücadeleyle bağından söz etti. İstatistiksel olarak kadın erkek ayrımcılığından bahsederek çözümün kapitalizmi tarihe gömmekte yattığını, bunun de enternasyonalist mücadele ile mümkün olduğunu söyledi. Son olarak emperyalizm ve küreselleşmenin proletarya enternasyonalizmini doğurduğunu vurgulayarak konuşmasını tamamladı.

Yine Genç Kadınlar'dan Merve, göçmen bir genç kadın öğrenci olan bir yoldaşlarının hikayesini, yaşadığı sorunları anlattı ve kurultaya gönderdiği mesajı okudu.

Emekçi Kadınlar'ın kurucu üyelerinden olduğu Dünya Anti Emperyalist Kadın Platformunun selamlama mesajı okundu.

Mesajın ardından genç kadınlardan Yağmur söz alarak gençlerde çok yaygın görülen uyuşturucu kullanımı ile yoksulluk ilişkisi üzerine konuştu.

Söz alan genç kadınlardan Mizgin de genç kadın işsizliğine ve bu işsizliğin yüksekliğine değindi. "İş var, iş beğendiremiyoruz" söylemine vurgu yapan Mizgin "Sizin işinizi beğenmiyoruz, ekonominizi beğenmiyoruz. Çalış ya da çalışma, yoksulluğa mahkumsun deniliyor. Biz yalnız değiliz, çaresiz değiliz. Bu düzeni değiştirecek olanız." dedi.

Son olarak KATAŞ-Sen kadın sekreteri Pınar Şen bir kadın emekçinin taşıma iş kolunda kadınların güvencesizliğine vurgu yaptığı videolu mesajı izlendi.

Kurultay'ın sonuna gelirken Genç kadınlardan Özge kapanış konuşması yaptı. "Kendi yaşamımız hakkında söz kuracak biri varsa, o da biziz." diyen Özge 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne çağrı yaptı. Kurultayın ilk günü, "Kalıcı olan yoksulluk değil özgürlük mücadelemizdir" denilerek sonlandı.

3.Emekçi Kadınlar Kurultay'ının ikinci günü programı Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde gerçekleşti.

Geçtiğimiz dönemin sözcülerinden Delal Erol giriş konuşması yaparak ikinci günün programını başlattı. Ardından bir yıllık faaliyet raporları sunuldu. Yürütme komitesi de söz alarak gelecek dönem programlarına değindi, EKA'nın gerek eylem alanlarında, gerekse sosyal medyada görünürlüğünün bu son yılda nasıl arttığından bahsedildi.

Marksist Kadın Akademisi, Dünyaya Başkaldırıyoruz Dergi Komitesi ve Uluslararası Komite de çalışmalarına dair bilgilendirmeler yaptı, Akademi'nin yapılan online çalışmaları, yayınlanan dergiler, uluslararası birlikteliklerde yapılan çalışmalar özetlendi.

Yapılan değerlendirmeler ve öneriler sonrasında kurultaya katılan kadınlar yeni il ve dönem sözcülerini seçerek programlarını başarıyla tamamladı.

Rehinelerden Maduro'ya Özgürlük Çağrısı

Ev hapsinde tutulan Ukraynalı komünist kardeşler Mikhail ve Aleksandr Konovich, kaçırılan Venezuela Devlet Başkanı Nicolás Maduro ve milletvekili Cilia Flores'i desteklemek için 21 Şubat Cumartesi günü, Kiev'de ABD Büyükelçiliği önünde "Devlet Başkanı Maduro'ya Özgürlük" sloganıyla bir protesto eylemi düzenlediler.

Ayrıca Mikhail ve Aleksandr Konovich kardeşler, Zelensky rejiminin hapisanelerinde bulunan yoldaşlarına da ilaç ve gıda yardımı gönderdi. Konovich kardeşler, tüm duyarlı insanları, ellerinden geldiğince tüm Ukraynalı siyasi tutsaklara yardım etmeye ve onları unutmamaya çağırdı. Ukrayna'da, uydurma ceza davalarıyla on binlerce siyasi tutsak, insanlık dışı koşullarda hapisanelerde ve kamplarda tutuluyor.

"Maduro ve eşi Cilia, bugün küresel anti emperyalist ve anti faşist hareketin fiili liderleri olarak esir tutuluyorlar. Ukraynalı komünist ve anti faşist kardeşler Mikhail ve Aleksandr Konovich olarak, rejim tarafından kaçırılmanın ne demek olduğunu, bunu bizzat yaşadığımız için herkesten daha iyi biliyoruz.

Mücadelede yoldaşlarımız Maduro ve Cilia'ya ve tüm Venezuela halkına derin dayanışmamızı ifade ediyoruz! Sonuna kadar sizinleyiz!

Dünyadaki tüm solcular ve anti faşistlere sesleniyoruz! Her ne olursa olsun, yoldaşlarımız için sonuna kadar savaşın. Onlar sizin için savaştığı gibi, siz de onlar için savaşın! Tıpkı hepimizin ABD rejimi tarafından serbest bırakılan 'Küba Beşlisi' için savaştığımız gibi.

Biz, Kononovich kardeşler, Zelensky rejimi tarafından hapisaneden serbest bıraktık, ancak bu sizin mücadeleniz ve uluslararası komünist dayanışması sayesinde oldu yoldaşlar! Zelensky'nin sömürgeci rejimi, ABD Büyükelçiliği önünde düzenlenen 'Başkan Maduro'ya Özgürlük' mitingi nedeniyle bizi tutuklamaya çalıştı. Ancak başaramadılar, çünkü gerçek ve mücadele deneyimi bizim tarafımızda!

Tek yol mücadele, yoldaşlar! Başkan Maduro'ya Özgürlük!"

Küba Boyun Eğmeyecek

Yarım yüzyıldan fazladır her türden saldırılarla yüz yüze gelen Küba, ABD'nin son saldırılarına da boyun eğmeyecek. Egemenliğinin sonuna gelen bugün ABD'nin başına çektiği emperyalist sistem, can havli ile her yere saldırıyor; düşmanlar belirliyor, amansızca saldırıya geçiyor. Venezuela, İran derken gözlerini yeniden "eski düşman" Küba'ya çevirdi.

Küba'da onyıllar boyu blokaj altında tuttuğu, ticaret yapan ülkeleri terörist ilan ettiği, yaşamı katlanılmaz hale getirdiği yetmezmiş gibi, blokajını daha da arttırdı. Bugün Küba'da yaşananlar sadece ekonomik bir kriz değil. Yakıt kıtlığının tıbbi bir felakete dönüşmesi... Yıllarca süren ABD yaptırımları, adanın sağlık sistemini zayıflatmıştı. İlaç, ekipman ve malzeme kıtlığı uzun zamandır günlük gerçekliğin bir parçasıydı. Ancak şimdi kriz artık felaket seviyesine ulaştı.

"Küba hükümeti son nefesini veriyor ve ülke çökmek üzere" diyen ABD'ye karşı Küba halkı, "Biz yaratıcı direnişle, herkesin çabası ve yetene-

ğiyle birlikte bunların üstesinden geleceğiz." diyor. "İmparatorluk petrolü keşsebilirse, Küba güneşten faydalanacak." diyor ve ülke elektriğini yenilebilir enerji (güneş enerjisi) çalışmalarını sürdürdüklerini hatırlatıyor.

Emperyalizmin bu saldırısı, Ortadoğu'da, Venezuela'da gerçekleştirmeye çalıştıkları politikalarından bağımsız değil: Sistemik başarısızlığı tetiklemek, halk arasında hoşnutsuzluk yaratmak ve siyasi istikrarsızlığa zemin hazırlamak.

Başaramayacaklar.

90'dan bu yana yaşanan zorluklar daha da artacak. Yakıt önceliği sağlık, su, gıda üretimi, eğitim, toplu taşıma ve savunma için ayrılacak, okullar koşullarına göre yüz yüze ve uzaktan eğitim gerçekleştirecek. Var olan zenginlikler kadar, yokluğu ve zorluğu da eşit paylaşmaya devam edecek Kübalılar.

Her koşulda devrimci Küba halkının, Fidel'in, Marti'nin yoldaşlarının yanında olacağız!

